

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **M. O., státní příslušnost Alžírsko**, zastoupen Mgr. Petrem Václavkem, advokátem v Praze 1, Opletalova 1417/25, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 11.922 Kč, k rukám zástupce žalobce Mgr. Petra Václavka, advokáta, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 15. 5. 2013 domáhal ochrany před nečinností správního orgánu a žádal, aby soud uložil žalovanému Ministerstvu vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, povinnost, aby ve věci rozhodnout a to bezodkladně v soudem stanovené lhůtě a uložil mu povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

Žalobce namítal, že dne 21. 11. 2012 s ním zahájilo Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, řízení podle § 871 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ve věci zrušení povolení k trvalému pobytu. Ve věci dosud nebylo vydáno rozhodnutí.

Žalobce tvrdil, že podal podnět k opatření proti nečinnosti k Ministerstvu vnitra a Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců dne 22. 3. 2013 reagovala na tento návrh vydáním Opatření proti nečinnosti č. j. MV-31705-4/SO-2013, kterým bylo žalovanému správnímu orgánu přikázáno ve smyslu § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu, aby do třiceti dnů od doručení vydal rozhodnutí ve věci řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Přesto však žalovaný správní orgán zůstává nečinný.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 23. 7. 2013 navrhl žalobu zamítnout s tím, že je nedůvodná. Správní orgán uváděl, že nebyl nečinný, nýbrž prováděl nezbytné úkony vedoucí k rozhodnutí ve věci žalobce, který na území České republiky pobýval na základě povolení k trvalému pobytu s platností od 14. 11. 2006 z účelem sloučení s občanem České republiky – jeho manželkou byla občanka České republiky, se kterou se rozvedl dne 30. 10. 2012 (účelový sňatek za finanční úplatu), bývalá manželka je navíc podezřelá ze spáchání přečinu dvojího manželství.

Soud ve věci nařídil jednání, které se konalo dne 19. 12. 2013, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích. Zástupkyně žalovaného předložila rozhodnutí Ministerstvu vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, č. j. OAM-2644-41/ZR-2012, ze dne 17. 12. 2013, jímž bylo rozhodnuto tak, že povolení k trvalému pobytu na území České republiky udělené účastníku řízení M. O., nar. X, se podle § 87l odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců ruší a podle § 50 odst. 5 téhož zákona se mu stanoví lhůta k vycestování z území České republiky do třiceti dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze rozhodoval podle ustanovení § 81 odst. 1 soudního řádu správního na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil, že rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 4 č. j. 16 C 129/2011-49 ze dne 30. 10. 2012 bylo rozvedeno manželství žalobce M. O., nar. X, a žalované B. K., roz. B., nar. X, a že tento rozsudek nabyl právní moci dne 1. 12. 2012.

Ze správního spisu potom zjistil soud, že Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, vydalo dne 22. 3. 2013 Opatření proti nečinnosti č. j. MV-31705-4/SO-2013, kterým bylo žalovanému správnímu orgánu přikázáno ve smyslu § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu, aby do třiceti dnů od doručení vydal rozhodnutí ve věci řízení o zrušení povolení k trvalému pobytu na území České republiky. Nadřízený správní orgán odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 55 Az 116/2005-39 ze dne 31. 10. 2006, z jehož odůvodnění vyplývá, že pokud lze rozhodnout na základě dokladů předložených účastníkem řízení a ve věci není nutno činit žádné dokazování, je správní orgán povinen rozhodnout bezodkladně.

Podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Ans 5/2008–164 citované ustanovení § 79 s. ř. s. vymezuje okruh tvrzení, která musí žalobce uplatnit, aby jeho procesní úkon (žaloba) měl zamýšlené účinky, tj. dal vzniknout příslušnému procesně-právnímu vztahu, a vedl soud k rozhodnutí směřujícímu k ochraně veřejného subjektivního práva, v daném případě práva na vydání rozhodnutí či osvědčení správního orgánu. V průběhu řízení se poté zkoumá, zda žalobce tvrzenou věcnou legitimaci k podání žaloby skutečně měl, resp. zda se žalovaný tvrzené nečinnosti dopustil, zda je tedy skutečně věcně pasivně legitimován. V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí právo nebo povinnost, o něž se v řízení jedná. Rozšířený senát tedy uzavřel, že posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení.

Žalobce se svým podáním v inkriminované věci domáhá ochrany před nečinností správního orgánu, tj. žalovaného Ministerstva vnitra, Odbor azylové a migrační politiky. Městský soud v Praze rozhoduje ve věcech ochrany před nečinností správního orgánu podle ustanovení § 81 odst. 1 soudního řádu správního na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Soud ke dni svého rozhodnutí musel vzít za prokázané, že žalovaný správní orgán vydal dne 17. 12. 2013 žalobcem požadované správní rozhodnutí.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů postupoval v souladu s § 81 odst. 3 soudního řádu správního a zamítnul žalobu, neboť není důvodná.

Nicméně v inkriminované věci dospěl Městský soud v Praze k závěru, že žalovaný správní orgán byl od doručení Opatření proti nečinnosti č. j. MV-31705-4/SO-2013, vydaného Ministerstvem vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, dne 22. 3. 201, mnoho měsíců nečinný. Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 8 soudního řádu správního, když seznal, že zde existují důvody zvláštního zřetele hodné, a proto může soud přiznat účastníkovi, který měl ve věci alespoň částečný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení i v těch případech, kdy tento zákon stanoví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 2.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, a 2x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč. Dále potom jeden úkon podle nové právní úpravy od 1. 1. 2013, tj. účast při jednání a 3.100 Kč a 1x režijní paušál a 300 Kč, tedy celkem 11.922 Kč včetně DPH ve výši 21%.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. prosince 2013

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Kotlanová